

CROSSINGLINES

CrossingLines és un grup format per alguns dels intèrprets de noves músiques més destacats de l'actualitat, sota la direcció artística del compositor Luis Codera Puzo. S'ha establert com un dels principals exponents de música de nova creació a Catalunya, tot encarregant, estrenant, promocionant i enregistrant obres a la nova generació de creadors. La seva particular plantilla instrumental, la visió de la música dels nostres dies i l'exhaustiva preparació dels seus programes converteixen el grup en una de les propostes més renovadores del nostre país.

CrossingLines ha participat en importants festivals europeus, com ara el de Música Contemporània de Huddersfield, el Sound of Stockholm, Mixtur, ME_MMIX, INTERVAL o les Sampler Sèries de L'Auditori de Barcelona. Els seus projectes, en un futur proper, inclouen una col·laboració amb el CNDM de Madrid, una gira per França, Dinamarca i Austràlia, i una col·laboració amb el grup Neue Vocalsolisten Stuttgart. L'ensemble ha publicat sota els segells discogràfics Col legno i Neu Records, és grup resident de l'Escola Superior de Música de Catalunya i ha disposat, per dos anys consecutius, dels ajuts de la Fundació Ernst von Siemens per a la música.

Per a aquesta producció, CrossingLines ha rebut el suport de l'ESMUC amb la cessió d'instruments i aules d'assaig.

LIQUID:SPEECHES

INSTAL·LACIÓ DE RAQUEL GARCÍA-TOMÁS
Encàrrec de Samplers Sèries

FOYER SALA 2 / INAUGURACIÓ 18H

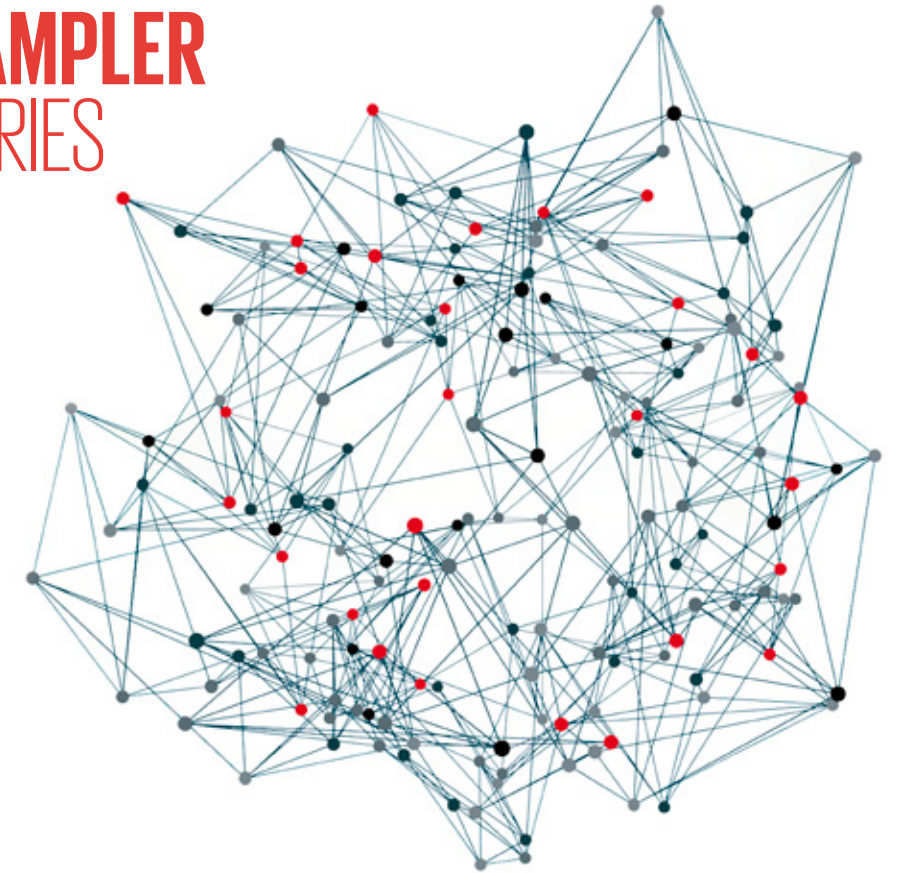
La instal·lació *liquid:speeches*, de Raquel García-Tomás, és un fals documental sobre Kruppa Vänsk (interpretada per Marta Valero), una artista fictícia de procedència geogràfica desconeguda. Propera al moviment Fluxus, l'obra de Kruppa Vänsk comprèn nombroses disciplines artístiques, incloent-hi dansa, performance, poesia sonora, música, pintura, vídeo...

El documental —una entrevista amb l'artista seguida de *liquid:speeches*, la seva (fictícia) obra mestra— empra un idioma desconegut. Tot i així és possible desxifrar alguns elements: l'obsessió de l'artista pel número cinc, la importància simbòlica de l'aigua, la rellevància de la veu en el seu treball i el seu caràcter extravertit i histriònic. A *liquid:speeches* destaca l'ús de la veu i de les seves qualitats acústiques mitjançant construccions vocàliques no semàntiques en una experimentació formal pròpia de determinats moviments avantguardistes com el futurisme, el lletrisme o el dadaisme, en combinació amb la potent gestualitat del cos de l'artista, un cos parlant.

A més de construir aquesta identitat fictícia, mitjançant l'ús del format de fals documental García-Tomás posa de manifest, amb una cuidada atenció a diversos codis cinematogràfics dels documentals de l'època —i certs tocs d'humor afegits que evidencien la seva falsedat—, el funcionament de determinades polítiques de la veritat en la imatge: la veritat es construeix, un documental no representa una veritat preexistent sinó que més aviat la produeix i, per tant, no és menys veritable un fals documental que un documental considerat com a autèntic. García-Tomás produeix una ficció, la documenta i la presenta com a veritable al mateix temps que qüestiona la seva veracitat, i ho fa mitjançant un retrat que remet a una sèrie de pràctiques artístiques que en nombroses ocasions han estat considerades com a bromes. Però ja ho diu el refrany, “entre broma y broma la verdad asoma”.

Serafín Álvarez

SAMPLER SÈRIES

10 ABRIL DE 2016
SALA 2 ORIOL MARTORELL

CROSSINGLINES

Noves perspectives globals

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#samplers series

Patrocina

Fundació
BancSabadell

Segueix-nos a

PROGRAMA

ABRIL DE 2016

DIUMENGE 10

19h

CrossingLines

Laià Bobi Frutos flauta / **Tere Gómez** saxo / **Lluïsa Espigolé** piano / **Feliu Ribera** percussió / **Christie Finn** veu * / **Luis Codera Puzo** guitarra elèctrica i direcció artística / **Octavi Rumbau** electrònica en viu* / **Paula Piñero** producció

*convidat

- 1/ VEGARD
FAEGRI** *Säule III*. Estrena mundial per a saxo, piano i percussió
- 2/ PEDRO
ÁLVAREZ** *Monotype #1*. Estrena nacional per a veu, flauta i guitarra elèctrica
- 3/ PEDRO
ÁLVAREZ** *Monotype #2*. Estrena nacional per a veu, flauta i guitarra elèctrica
- 4/ CHRIS
SWITHINBANK** *Small Atlas*. Estrena nacional per a veu, flauta, saxo i piano
- 5/ ALEXANDER
SCHUBERT** *Superimpose III - Infinite Jest*. Estrena nacional per a saxo, guitarra elèctrica, percussió i electrònica en viu

La durada aproximada del concert és de 50 minuts sense pausa.

Agrairiem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

NOTES AL CONCERT

EDICIÓ I TRADUCCIÓ PER JORDI ALOMAR

La proposta de programa de CrossingLines d'avui és una aposta clara per reafirmar la seva identitat com a grup pioner en l'exploració de territoris insondats. Com un transbordador intrèpid, creua els llindars i ressegueix ben arran les fronteres de l'ús de l'espai auditiu que Murray Schafer cartografia com una jurisdicció en contínua expansió. Decapant complexos sons múltiples, heterogenis i heterodoxos, destapa el brogit de la tempesta que arrossega irremissiblement l'àngel de la història cap al futur.

Atès que el concert d'avui és una projecció de cartografies sonores d'una realitat tanmateix inabastable, des de Sampler Sèries hem considerat adient que cada compositor presenti la seva proposta directament.

Säule III

FIELD EBENE PLANA LLANURA
PLACE ORT LLOC LUGAR
CUT SCHNITT TALL CORTE
COLUMN SÄULE COLUMNA COLUMNA
VERTICAL VERTIKAL VERTICAL VERTICAL
HORIZONTAL HORIZONTAL HORIZONTAL HORIZONTAL
RESONANCE RESONANZ RESSONÂNCIA RESONANCIA
MOMENT MOMENT MOMENT MOMENTO
RANGE ABSTAND DISTÀNCIA DISTANCIA
SILENCE STILLE SILENCI SILENCIO
INTERVAL INTERVALL INTERVAL INTERVALO
DURATION DAUER DURACIÓ DURACIÓN
REPETITION REPETITION REPETICIÓ REPETICIÓN
SCATTER ZERSTREUEN DISPERSAR DISPERSAR
AFTER NACH DESPRÉS DESPUÉS
BEFORE VOR ABANS ANTES

Vegard Faegri, 2016

Monotype #1, Monotype #2

«Trebollo en els camps de la música, la improvisació lliure, la instal·lació sonora i en col·laboració amb coreògrafs i video-artistes. En tots aquests camps intento posar en dubte les idees de fluïdesa i desenvolupament en els processos. Cerco noves formes de narrativa sònica basades en situacions estàtiques enteses com a objectes de contemplació, que articulen la simplicitat formal en un contrast brutal amb textures molt detallades.»

«*Monotypes* és un cicle de miniatures per a les quals no hi ha una partitura general, sinó tan sols les parts individuals amb modes de coordinació variables. Les línies individuals detallades es mesclen en una textura unitària de caràcter fràgil i efímer. *Monotypes #1 i #2* van ser escrites a Viena el 2014, com una forma de resposta personal a la sèrie homònima de l'artista Mira Schendel.»

Pedro Álvarez, 2016

Small Atlas

«Des de fa un temps, un dels temes que m'interessen més és la cartografia i el seu paper en la manera en què comprenem els espais que habitem. Un atlas és una col·lecció de mapes. Sovint passa que mapes distints mostren el mateix territori però en cartografien detalls i dades diferents, descobrint cada vegada una dimensió nova del terreny. *Small Atlas* planteja un petit conjunt d'unitats musicals que empren el temps com a llenç. En un altre sentit, qualsevol obra musical projecta (*maps out*) una sèrie d'accions físiques, dóna instruccions a l'interpret per explorar la seva connexió amb l'entorn d'una manera característica. En aquesta peça, la veu comença pronunciant la frase «*J'existe*», i és a través de la seva existència que els intèrprets cartografien breument el temps. *Small*

Atlas es va escriure pr als tallers del Centre Acanthes de 2011 a Metz, França.»

«El material fonètic emprat a *Small Atlas* és mínim, i està pres dels següents dos fragments de Jean-Paul Sartre i de Bernadette Béarez Caravaggi:

J'existe. C'est doux, si doux, si lent. Et léger: on dirait que ça tient en l'air tout seul. Ça remue.
(Jean-Paul Sartre, *La Nausée*)

*Ce que je veux,
c'est fixer
les instants.
Ce ne sont
que fragments,
mais ensemble
ils dessinent
la vie.*
(Bernadette Béarez Caravaggi)»

Chris Swithinbank, 2011

Superimpose III - Infinite Jest

«*Superimpose* (sobreposar) és un cicle de cinc peces pensades per a quartet de jazz i electrònica, compostes entre 2009 i 2011. El text que acompanya la primera peça (*Superimpose I*) es pot llegir com a una declaració d'intencions vigent per a tot el cicle:

*“Copy and paste jazz;
between serious and popular music;
between improvised music and notated music;
a comment on jazz phrases;
an image of the accelerated generation and its media;
an illustration of errors connected with new media;
splits between real and faked instruments;
a hyperactive zapping through styles and stereotypes;
an overlap of the materials the composer is involved in;
a heart's desire of the composer.”*

«El títol és un préstec de la novel·la homònima de l'escriptor nord-americà David Foster Wallace, però a part d'això no hi ha cap altra referència més. Més aviat, el títol em semblava la càpsula escaient per a un esforç renovat, en el marc del cicle *Superimpose*, d'un processament físic i agressiu de materials provinents del *free-jazz* i la música *hardcore*. Després dels quartets de jazz que el precedeixen en el cicle, escrits amb una notació completament determinada, aquest combina la notació gràfica amb la detallada, nodrit tot això amb la particular manera de tocar característica del gènere de què parteix el cicle. *Infinite Jest* s'ha d'entendre com el propòsit de ser un estat d'èxtasi on els elements de la música improvisada usats hi són, alhora, parcialment ordenats i extremadament detallats. La peça s'ha escrit amb l'ajut del software «Quo», dissenyat per Orm Finnendahl.»

Alexander Schubert, 2011